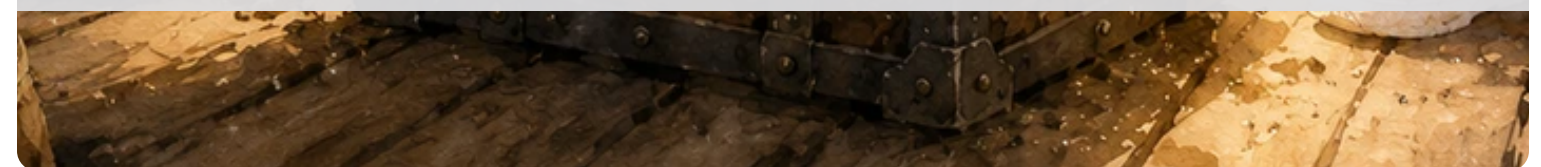

L'Asier i el Cofre del Pirata Despistat

Gemma Sanchez

A l'hora del pati de l'escola, l'Asier corre amb el seu cabell llarg i ros bellugant-se al vent. Al costat del sorral, la Bruna, la Joana, l'Ona i la Martina estan cavant un gran túnel quan de sobte la pala topa amb una cosa dura. Amb l'ajuda de l'Aran, en René, l'Ivet i l'Elba, aconsegueixen desenterrar un cofre vell de fusta ple de gravats daurats.

Tots els nens i nenes de la classe s'ajunten al voltant del gran descobriment, inclosos en Gin, en Milos, l'Isard, en Riu i en Xavi, que miren encuriosits. Fins i tot els companys de classe com l'Ayman, l'Ymran, en Yannis i la Rania s'ho miren de lluny amb els ulls ben oberts de la sorpresa. L'Asier, amb molta cura, aixeca la tapa del cofre i una llum brillant de color blau i lila ho inunda tot de màgia.

En un obrir i tancar d'ulls, el pati de l'escola desapareix i els tretze amics es troben de cop a la coberta d'un autèntic vaixell pirata que navega per un mar de color turquesa. Les veles blanques s'inflen amb el vent i les onades fan pessigolles al casc del vaixell, mentre la Samira, la Fatima, la Kadidia, la Nana, en Noor i l'Ahmed saluden des d'una illa de sorra blanca no gaire llunyana.

De darrere de les bótes de suc de poma surt un lloro verd i groc que porta un barret de pirata tort i no para de dir bajanades que fan morir de riure la colla. Al seu costat hi ha el Capità Despistat, un pirata molt simpàtic amb una barba llarga que busca desesperadament alguna cosa per totes les butxaques, remenant mapes del revés.

El pirata els explica que ha perdut la clau d'or que obre el timó del vaixell i que no sap com tornar a casa. L'Asier, agafant el lideratge amb un gran somriure, proposa un pla a la Bruna, la Joana, l'Ona i la Martina: s'han d'organitzar com un autèntic equip per buscar per tots els racons de la coberta.

L'Aran, en René, l'Ivet i l'Elba miren dins de les xarxes de pesca buides i sota les cordes enrotllades mentre es fan bromes els uns als altres per no perdre el somriure. En Gin, en Milos, l'Isard, en Riu i en Xavi busquen a prop del pal major, treballant junts per moure una gran caixa de fusta que pesa una mica.

De sobte, l'Asier s'adona que el lloro té una cosa brillant penjada al bec com si fos una arracada i que fa moure el cap de costat. Amb molta traça i fent-li pessigolles a les plomes amb l'ajuda de la Joana, l'Asier aconsegueix que el lloro deixi anar la clau d'or en una caiguda divertida.

L'Asier posa la clau daurada al pany del timó i la gira amb força, fent que tot el vaixell comenci a brillar amb la mateixa llum màgica del cofre de l'escola. El Pirata Despistat balla d'alegria amb els nens, agraït per la gran feinada que han fet tots junts col·laborant com un gran equip d'amics.

El vaixell pirata comença a enlairar-se cap al cel suau com si flotes sobre un núvol de cotó, acomiadant-se del lloret i del capità que saluden des de lluny. Una brisa suau els transporta de tornada cap al pati de l'escola, on el cofre es tanca tranquil·lament i la màgia es transforma en un bonic record.

Els nens es troben asseguts a la sorra del pati just quan sona el timbre de l'escola i les seves mestres surten a la porta esperant-los amb els braços oberts. L'Asier es tasta els cabells llargs i ros, somriu als seus amics amb complicitat i tots entren a classe agafats de la mà, contents d'haver viscut la millor aventura del món.